

Naum - Comentarii Jean Koechlin

Naum 1:1-15

Naum pare sa fi fost, asemeni lui Iona, originar tot din Galileea, cata vreme si Elcos si Gat-Hefer (2 Imparati 14.25) se gasesc amandoua acolo. Iata o dovada ca iudeii nu cunosteau propriile Scripturi, de vreme ce afirma ca din Galileea nu se ridicase niciun profet (Ioan 7.52). Un alt punct comun cu Iona il constituie faptul ca si aceasta profetie este cu privire la Ninive. „Cetatea cea mare“, odinioara crutata pentru ca se pocaise, s-a reintors la rautatea ei. Lucrea pe care Dumnezeu o facuse in inima parintilor nu s-a reinnoit in cea a copiilor. Si acum, dupa mai bine de un secol de rabdare (in loc de patruzeci de zile), acest Dumnezeu incet la manie (v. 3; Iona 4.2) Isi confirma judecata irevocabila. Ce contrast intre modul in care Domnul, Acelasi Dumnezeu, Se descopera vrajmasilor Sai (v. 2...) si cel in care Se descopera celor care se incred in El (v. 7)! Fiecare dintre acestia din urma este cunoscut personal de El. Iubit cititor, faci si tu parte dintre ei? (2 Timotei 2.19). Citand versetul 15 (vezi si Isaia 52.7), Romani 10.15 il aplica la vestea buna prin excelenta, la evanghelia harului. Noi, cei care astazi ne putem deplasa cu atata usurinta dintr-un loc in altul, avem oare pe inima sa raspandim adevarul? sa anuntam mantuirea si pacea? Sa ne gandim cum Isus a facut pe jos o lunga si obositoare calatorie, pentru a o intalni pe samariteanca la fantana din Sihar (Ioan 4).

Naum 2:1-13

Ninive, capitala imparatiei Asiriei, pare sa fi fost intemeiata de Nimrod („Razvratit“) la scurt timp dupa potop (Geneza 10.8-12). Insufletita de acelasi spirit ca si acest „vanator puternic inaintea Domnului“, ea isi gasea placerea in a vana natiunile ca pe o prada (v. 11-13). Cartea lui Dumnezeu, care a consemnat orgoliosul ei inceput („ziua in care a existat“; v. 8), ne face acum sa asistam la subitul ei sfarsit. Ninive este pusa in garda, intr-un mod ironic, sa se apere de Insusi „Cel care sfarama in bucati“ (v. 1). Insa, „daca nu pazeste Domnul cetatea, in zadar vegheaza cel care o pazeste“ (Psalmul 127.1). Se spune ca, in timpul asediului, fluviul Tigru, ale carui ape pana atunci ar fi izolat si ar fi protejat cetatea, se umfla printr-o crestere brusca (v. 6, 8) si ia o parte din intarituri. Prin aceasta spartura patrund ostasii neiertatori pe care ii vedem invadand strazile si casele pentru a ucide si a jefui (v. 3, 4, 8-10). „Nu se va mai auzi glasul solilor tai“, conchide versetul 13. Sa ne amintim de acel Rab-Sache, obraznicul purtator de cuvant al imparatului Asiriei inaintea lui Ezechia (2 Imparati 18.19...). Amenintarile lui nu se implinesc niciodata. Asa va trece mereu lumea cu gloria ei, cu aroganta ei, cu dispretul si cu blasfemiile ei.

Naum 3:1-19

In vreme ce istoria oamenilor se complace in a descrie grandoarea asiriana si ramane aproape muta in ceea ce priveste prabusirea ei, Cuvantul lui Dumnezeu consacra o carte intreaga acestei zile

fatale. Repetam aceasta, Biblia nu este un manual de istorie. Evenimentele nu sunt raportate decat din punctul de vedere al relatiei lor cu Israel si sub aspectul lor moral. Pentru istorici, Ninive slabeste si cade sub loviturile unei coalitii a vasalilor ei. Pentru Dumnezeu, nenorocirea s-a abatut asupra ei deoarece era o cetate a sangelui, „plina de minciuna“, de violenta si de jaf (v. 1). Culegand ceea ce a semanat, ea va cunoaste aceeasi soarta pe care o avusese Teba cu o jumatate de secol inainte (v. 8-10). „Cine o va plange?“ (v. 7). Asa este in lumea aceasta egoista: cei care nu sunt loviti in mod direct se obisnuiesc usor cu dezastrul celorlalti. „Unde sa-ti caut mangaietori?“, adauga Naum, al carui nume inseamna tocmai mangaietor. Cel credincios este insa mangaiat prin profetie, invatand ca, in ciuda aparentelor, Dumnezeu va mentine mana ridicata peste toate evenimentele din lume. El va face sa lucreze toate lucrurile spre gloria Lui si spre binele celor care-L iubesc (Romani 8.28).

clickbible.org